

پایین ترین نرخ باروری دنیا در کره جنوبی

یازدهمین اقتصاد دنیا با بحران جمعیتی بی سابقه‌ای مواجه شده است

مسعود علویور اقدم روزنامه نگار

کره جنوبی، به‌عنوان یازدهمین اقتصاد بزرگ جهان و چهارمین اقتصاد بزرگ آسیا، با چالش‌های عمیقی در حوزه‌های اقتصادی و اجتماعی مواجه است. یکی از مهم‌ترین این چالش‌ها بحران کاهش نرخ باروری است که تأثیرات گسترده‌ای بر آینده اقتصادی و اجتماعی این کشور دارد. در کنار این بحران، بحث‌ها پیرامون اصلاح سیاست‌های کاری و تعادل بین کار و زندگی، به یکی از موضوعات محوری در کره جنوبی تبدیل شده است. این مسائیل نه تنها بر رفاه اجتماعی تأثیر می‌گذارند، بلکه بر رشد اقتصادی و رقابت‌پذیری جهانی این کشور نیز اثرات قابل توجهی دارند. کره جنوبی در سال‌های اخیر با کاهش شدید نرخ باروری مواجه شده است. بر اساس داده‌های بانک جهانی، نرخ باروری این کشور در سال ۲۰۲۲ به ۰.۷۸ توله به ازای هر زن رسید که پایین‌ترین میزان در میان کشورهای جهان است. این کاهش نگران‌کننده ناشی از عوامل متعددی، از جمله فرهنگ کاری سختگیرانه، ساعات کاری طولانی و فشارهای اقتصادی است. بسیاری از کارشناسان معتقدند که کاهش نرخ باروری مستقیماً با شرایط کاری دشوار و عدم تعادل بین کار و زندگی مرتبط است. در سال ۲۰۱۸، دولت کره جنوبی قانونی را تصویب کرد که سقف ساعات کاری هفتگی را به ۵۲ ساعت محدود می‌کرد. هدف از این قانون بهبود تعادل بین کار و زندگی و تشویق به فرزندآوری معرفی شد. با این حال، شرکت‌های بزرگ، به‌ویژه در بخش‌های فناوری و تحقیق و توسعه (R&D)، معتقدند که این محدودیت باعث کاهش بهره‌وری و تضعیف رقابت‌پذیری جهانی آن‌ها شده است. از سوی دیگر، کارشناسان اجتماعی هشدار می‌دهند که فرهنگ کاری سختگیرانه و ساعات کاری طولانی، مانعی جدی بر سر راه تشکیل خانواده و افزایش نرخ تولد است.

پیشنهاد کاهش ساعات کاری

مؤسسه تحقیقاتی گیونگی (GRI) در گزارشی که اخیراً منتشر شد، پیشنهاد کرد که کره جنوبی باید هفته کاری استاندارد را از ۴۰ ساعت به ۳۵ ساعت کاهش دهد تا تعادل بهتری بین کار و زندگی ایجاد شود. این گزارش استدلال می‌کند که کاهش ساعات کاری می‌تواند به افزایش نرخ باروری کمک کند و فشارهای ناشی از کار بیش‌ازحد را کاهش دهد. بر اساس این گزارش، نرخ باروری کره جنوبی از ۲۰۱ توله به ازای هر زن در سال ۱۹۸۳ به ۰.۷۲ در سال ۲۰۲۳ کاهش یافته است که این کاهش با فرهنگ کار بیش‌ازحد مرتبط است. یک به سمت اتوماسیون و استفاده گسترده از ربات‌ها سوق می‌دهد.

چالش‌های جمعیتی و کمبود نیروی کار کشور آفتاب تابان با یکی از جدی‌ترین چالش‌های جمعیتی در جهان مواجه است. بر اساس پیش‌بینی‌های مؤسسه Recruit

مشاغل سخت و زیان‌آور بخش جدایی‌ناپذیر از اقتصاد جهانی هستند. این مشاغل که اغلب با خطرات جانی، فشارهای جسمی و روانی شدید و شرایط محیطی ناساعد همراه‌اند، نقش حیاتی در صنایع کلیدی مانند معدن، ساخت‌وساز، کشاورزی و ماهیگیری ایفا می‌کنند. با این حال، کارگران این حوزه‌ها به‌طور مداوم در معرض آسیب‌های جدی قرار دارند. براساس گزارش سازمان بین‌المللی کار (ILO)، سالانه بیش از ۲.۸ میلیون نفر در سراسر جهان به‌دلیل حوادث با بیماری‌های مرتبط با کار جان خود را از دست می‌دهند و بیش از ۳۷۴ میلیون نفر دچار آسیب‌های غیرمرب‌گبار می‌شوند. در این گزارش، به بررسی نقش سازمان‌های تأمین اجتماعی در حمایت از کارگران مشاغل سخت و زیان‌آور و راهکارهای بهبود شرایط می‌پردازیم.

مشاغل سخت و زیان‌آور به‌مشارعی اطلاق می‌شود که در آن‌ها کارگران در معرض خطرات جدی جسمی، روانی، یا محیطی قرار دارند. این مشاغل معمولاً به‌دو دسته کلی تقسیم می‌شوند:
۱. **مشاغل با خطرات فیزیکی بالا:** مانند کار در معدن، ساخت‌وساز و ماهیگیری که خطرات مستقیم مانند سقوط، انفجار، یا غرق‌شدگی در آن‌ها وجود دارد.
۲. **مشاغل با خطرات بهداشتی و محیطی:** مانند کار در محیط‌های با تشعشعات رادیواکتیو، تماس با مواد شیمیایی سمی و یا کار در دمای بسیار بالا یا پایین. بر اساس استانداردهای ILO، این مشاغل نیازمند تدابیر ویژه ایمنی و حمایت‌های قانونی هستند تا از آسیب‌های جانی و مالی جلوگیری شود.

گستره مشاغل سخت و زیان‌آور در جهان

مشاغل سخت و زیان‌آور در سراسر جهان، به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه و اقتصادهای نوظهور، رواج بیشتری دارند. در ادامه، به برخی از مهم‌ترین این مشاغل و چالش‌های مرتبط با آن‌ها اشاره می‌شود:

کاهش تعداد مالیات‌دهندگان، کاهش هزینه‌های مصرف‌کنندگان و افزایش فشار بر سیستم رفاهی است، زیرا جمعیت سالمندان رو به رشد است. دولت، طی سال‌های گذشته، مشوق‌های متعددی از جمله یارانه‌های نقدی برای نوزادان، گسترش مرخصی والدین و مزایای مالیاتی برای خانواده‌های دارای فرزند را معرفی کرده است، با این حال، این اقدامات موفقیت محدودی داشته‌اند. یکی از موانع اصلی همچنان فرهنگ محیط کار است. با وجود اصلاحات قانونی، عواملی چون ساعات کاری طولانی و انتظارات سنگین‌تر شرکت‌ها همچنان جوانان را از فرزندآوری منصرف می‌کند. بسیاری از کارکنان برای فرزندآوری نگران رکود یا امنیت شغلی خود هستند. کمبود مراکز مراقبت از کودکان با قیمت مناسب نیز اوضاع را پیچیده‌تر کرده است.

تجربه‌های موفق دیگر کشورها

کشورهایی مانند فرانسه و سوئد که تعادل بهتری بین کار و زندگی ایجاد کرده‌اند، نرخ صاوری بالاتری نسبت به کره جنوبی دارند. به‌عنوان مثال، فرانسه نرخ باروری حدود ۱.۸ توله به ازای هر زن را حفظ کرده که از طریق سیاست‌هایی مانند یارانه مراقبت از کودکان، مرخصی والدین اعطاف‌پذیر و هفته کاری ۳۵ ساعته پشتیبانی می‌شود. این نمونه‌ها نشان می‌دهند که کاهش ساعات کاری می‌تواند گامی اساسی در معکوس کردن روند کاهش جمعیت در کره جنوبی باشد.

انقلاب رباتیک در ژاپن بازار ربات‌های خدماتی تا ۲۰۳۰ سه برابر می‌شود
WorksInstitute، این کشور تا سال ۲۰۲۴ با کمبود ۱۱ میلیون نیروی کار روبه‌رو خواهد شد. این کمبود ناشی از کاهش نرخ زاد و ولد و افزایش سریع جمعیت سالمند است. تا سال ۲۰۶۵، تقریباً ۴۰ درصد از جمعیت ژاپن ۶۵ سال به بیشتر سن خواهند داشت. این تغییرات جمعیتی فشار بی‌سابقه‌ای بر بازار کار ژاپن وارد کرده و نیاز به راه‌حل‌های نوآورانه مانند ربات‌های خدماتی را بیش از پیش آشکار می‌کند.

نقش ربات‌ها در پر کردن شکاف نیروی کار

ربات‌های خدماتی به‌طور فزاینده‌ای در صنایع مختلف ژاپن، از جمله مراقبت از سالمندان، هتلداری، رستوران‌داری و خرده‌فروشی مورد استفاده قرار می‌گیرند. به‌عنوان مثال، رستوران‌های ریزجیره‌ای

کارگران مشاغل سخت و زیان‌آور

قربانیان خاموش پیشرفت اقتصادی در جهان

خدمات درمانی، بیمه‌های حوادث و مزایای بازنشستگی زودرس، به کاهش فشارهای اقتصادی و اجتماعی بر کارگران و خانواده‌های آن‌ها کمک می‌کنند. در ادامه به برخی از اقدامات مهم این سازمان‌ها اشاره می‌شود:
۱. **ارانه بیمه‌های حوادث و بیماری‌های شغلی** - آلمان: سازمان تأمین اجتماعی آلمان (Deutsche Rentenversicherung) بیمه‌های جامعی برای کارگران مشاغل سخت ارائه می‌دهد که شامل پوشش هزینه‌های درمانی و غرامت از کارافتادگی است.
- ژاپن: سازمان بیمه کارگران ژاپن (Japan Workers' Compensation Insurance) به کارگران آسیب‌دیده، کمک‌های مالی و درمانی ارائه می‌کند.
۲. **بازنشستگی زودرس** - فرانسه: کارگران مشاغل سخت می‌توانند پس از ۲۰ سال کار متوالی بازنشسته شوند و از مزایای کامل بازنشستگی بهره‌مند شوند.
- کانادا: برنامه‌های بازنشستگی زودرس برای کارگران معدن و ساخت‌وساز در نظر گرفته شده است.

۳. **خدمات درمانی و توانبخشی** - استرالیا: سازمان تأمین اجتماعی استرالیا (Centrelink) خدمات درمانی و توانبخشی رایگان برای کارگران آسیب‌دیده ارائه می‌دهد. - برزیل: برای کمک به کارگران در بازگشت به بازار کار، برنامه‌های توانبخشی حرفه‌ای دارد.
۴. **آموزش و آگاهی‌رسانی** - سوئد: سازمان تأمین اجتماعی سوئد (Försäkringskassan) دوره‌های آموزشی ایمنی و بهداشت حرفه‌ای برای کارگران و کارفرمایان برگزار می‌کند.
- هند: دارای کمیون‌های ملی برای افزایش آگاهی درباره خطرات شغلی و روش‌های پیشگیری از حوادث است.

جهان

atiyeno.ir

۱۳

دیجیتالی سازی اقتصاد در فیلیپین

در دنیایی که فناوری دیجیتال به سرعت در حال تغییر شیوه‌های زندگی و کسب‌وکار است، شکاف دیجیتالی همچنان به‌عنوان یکی از بزرگ‌ترین موانع توسعه پایدار در بسیاری از کشورها، به‌ویژه در مناطق کم‌برخوردار، باقی مانده است. فیلیپین، یکی از کشورهای در حال توسعه در جنوب شرق آسیا، با چالش‌های جدی در زمینه دسترسی عادلانه به فناوری و زیرساخت‌های دیجیتال مواجه است. این موضوع نه تنها رشد اقتصادی را محدود کرده، بلکه فرصت‌های شغلی و رفاه اجتماعی را برای میلیون‌ها نفر، به‌ویژه در مناطق دورافتاده، کاهش داده است.

در این راستا، سازمان ملل متحد با همکاری دولت فیلیپین و چندین آژانس بین‌المللی، برنامه‌ای جامع با عنوان فیلیپین دیجیتال فراگیر، رقابتی و مسئولانه (Digital PINAS) را راه‌اندازی کرده است. این برنامه با هدف کاهش شکاف دیجیتال است. و تقویت رقابت‌پذیری حداقل ۱۵ هزار کسب‌وکار کوچک و متوسط (MSMES) در مناطق کم‌برخوردار، گامی بلند در جهت تحقق اقتصاد دیجیتال فراگیر و پایدار محسوب می‌شود.

فیلیپین، با وجود پیشرفت‌های قابل توجه در حوزه فناوری اطلاعات و ارتباطات، هنوز با چالش‌های عمیقی در زمینه دسترسی به ابزارها و مهارت‌های دیجیتال مواجه است. زنان، جوامع بومی، کارآفرینان کوچک و ساکنان مناطق دورافتاده، بیشترین آسیب را از این شکاف دیجیتالی دیده‌اند. این موضوع هم مانع رشد اقتصادی این گروه‌ها شده و هم فرصت‌های آن‌ها برای مشارکت در بازارهای ملی و جهانی را محدود کرده است. ایوان جان اوی، وزیر فناوری اطلاعات و ارتباطات فیلیپین، در مراسم رونمایی از این برنامه تأکید کرد: «ما اجازه نخواهیم داد موانع پیشرفت مردم مان را متوقف کند». Digital PINAS نه تنها شکاف‌ها را کاهش می‌دهد، بلکه دیوارهایی که فیلیپینی‌ها را از فرصت‌های شایسته‌شان محروم کرده‌اند، فرو می‌ریزد.» این برنامه با بودجه‌ای بالغ بر ۵ میلیون دلار و با حمایت صندوق مشترک اهداف توسعه پایدار (SDG) سازمان ملل، سه راهبرد اصلی را دنبال می‌کند:

۱. ظرفیت‌سازی: آموزش و توانمندسازی کسب‌وکارهای کوچک و متوسط در استفاده از فناوری‌های دیجیتال.
۲. ایجاد هاب‌های تحول دیجیتال: راه‌اندازی حداقل ۲۰ مرکز دیجیتال در مناطق دورافتاده و کم‌برخوردار برای بهبود دسترسی به زیرساخت‌های ارتباطی.
۳. تدوین سیاست‌های حمایتی: ایجاد چارچوب‌های قانونی و نظارتی برای ترویج دیجیتالی‌شدن و جذب سرمایه‌گذاری در اکوسیستم دیجیتال.

برنامه Digital PINAS با مشارکت سازمان‌های بین‌المللی از جمله برنامه توسعه ملل متحد (UNDP)، مرکز تجارت بین‌المللی (ITC) و سازمان جهانی کار (ILO) اجرا می‌شود. علاوه بر این، حمایت مالی اتحادیه اروپا و چندین کشور دیگر از جمله بلژیک، آلمان و سوئد نقش مهمی در تأمین منابع این برنامه ایفا کرده است. مارکو جمر، رئیس بخش همکاری اتحادیه اروپا در فیلیپین، در این باره گفت: «این ابتکار به کارآفرینان، به‌ویژه در جوامع کم‌برخوردار، الهام می‌بخشد تا از فناوری و نوآوری برای رشد کسب‌وکار خود استفاده کنند و محصولات و خدمات خود را در بازارهای دیجیتالی بی حد و حصر عرضه کنند.»

گزارش‌های اولیه از مناطق تحت پوشش این برنامه نشان می‌دهد که دیجیتالی‌شدن، حتی در ساده‌ترین شکل‌های خود، تأثیرات مهمی بر رشد کسب‌وکارها داشته است. برای مثال، کشاورزان در منطقه زامبالس با استفاده از رسانه‌های اجتماعی، بازارهای جدیدی در مانیل پیدا کرده‌اند. به بیان فاطیما ایبانن، رئیس فدراسیون کشاورزان ایگباراس، دسترسی گسترده‌تر به بازارهای دیجیتال، امکان تمرکز بر افزایش تولید و پاسخگویی به تقاضاهای جدید را فراهم کرده است.

با تکمیل سرمایه‌گذاری‌های برنامه، پیش‌بینی می‌شود که Digital PINAS بتواند بیش از ۲۱ میلیون دلار سرمایه‌گذاری از سوی دولت‌های محلی و بخش خصوصی جذب کند. این امر نه تنها به تحقق اهداف برنامه کمک می‌کند، بلکه زمینه را برای ایجاد یک اکوسیستم دیجیتال پایدار و فراگیر در فیلیپین فراهم می‌سازد.

برنامه یادشده نشان می‌دهد که کاهش شکاف دیجیتالی تنها با بهبود دسترسی به فناوری محقق نمی‌شود، بلکه نیازمند ایجاد یک چارچوب جامع شامل آموزش، زیرساخت، سیاست‌گذاری و مشارکت همه‌جانبه است. این برنامه گامی مهم در جهت تحقق اهداف توسعه پایدار و الگویی برای سایر کشورهای در حال توسعه محسوب می‌شود که با چالش‌های مشابهی روبه‌رو هستند.

در دنیایی که فناوری دیجیتال به سرعت در حال پیشرفت است، اطمینان از اینکه هیچ‌کس از این تحولات عقب نماند، نه تنها یک ضرورت اقتصادی، بلکه یک تعهد اخلاقی است. Digital PINAS نشان می‌دهد که با همکاری بین‌المللی و اراده سیاسی، می‌توان دیوارهای محرومیت را فرو ریخت و فرصت‌های جدیدی برای همه ایجاد کرد.

منبع: ilo.org